

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

LXXXI. Quod Monachi S. Basilii Hispaniarum possint deferre Cucullam
amplam, talarem, manicatam quam floccum vocant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

bus maturè perpensis censuerunt, & declaraverunt, sicuti hoc præsentis decreto censent, & declarant. Primò, non obstante Concilium Tridentinum, nec Regulam Tertii Ordinis quominus Oblati, seu Servientes juxta tenorem Constitutionum generalium d. Ordinis debeant biennio integro probari, & eo expleto ad professionem admitti. Secundò, non posse admitti ad Caputium, seu statum Laicorum Fratres Oblatos, seu Servientes qui admissi sunt in Religionem post Breve san. mem. Urbani octavi, cum dictum Breve loquatur tantum de illis Oblatis qui tunc existerent in Ordine: Tertio, dictos Oblatos de novo receptos in statu novo, & non approbato à Sancta Sede non esse veros Religiosos: Quarto, dictum Breve Urbani non impedire quominus recipiantur in Ordinem Fratres Oblati juxta formam Constitutionum generalium d. Tertii Ord. à Sancta Sede approbatarum, non obstantibus quibuscumque in contrarium. Romæ 9. Octobris 1659. E. Episcopus Camerinen. Secret. C. de Vecchis Episc. Clusin. S. C. C. Sec.

§. 6. Cum autem sicut prædicti Exponentes Nobis denudò nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolica confirmationis nostræ robore communiri summo perè desiderant: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 7. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac suos plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 10. Decembris 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

Dat. P. An. 5.
die 10. Dec.

LXXXI.

Quod Monachi S. Basilii Hispaniarum possint deferre Cucullam amplam, talarem, manicatam quam floccum vocant.

IN CAUSA SALAMANTINA
CUCULLÆ.

IN Congregatione Sacrorum Rituum Ordinaria habita coram Sanctissimo, Eminentissimus D. Cardinalis Azzolinus retulit controversiam Monachorum Sancti Basilii, & Sancti Benedicti Hispaniarum super usu Cucullæ amplæ talaris, quam floccum nuncupant. Et juribus utriusque partis hinc inde, necnon Voto Sac. Rotæ auditis, ac maturè perpensis, Sanctitas Sna censuit, decrevitque licuisse, ac licere Monachis Sancti Basilii deferre Cucullam amplam, talarem, manicatam, quam floccum vocant, ac proinde manutenendos esse in ejusdem usu. Die 27. Septemb. 1659.

I. Episc. Sabinen. Card. Sacchetti.

Loco † Sigilli.

Franc. Maria Phœbus Sac. Rit. Congr. Secr.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **C**ontroversiam inter dilectos filios Sancti Basilii ex una, & Sancti Benedicti Ordinum Monachos in Hispaniis degentes ex altera partibus super usu Cucullæ amplæ, talaris, quam floccum nuncupant, vertentem pro commissa Nobis cœlitus pastoralis officii cura, sine debito terminare cupientes, litemque super eadem controversia pendentem à quibusvis Judicibus (quorum omnium, & singulorum, necnon collitigantium nomina, cognomina, & qualitates, ac litis, & causæ hujusmodi statum, & merita, cæteraque etiam speciali, & individua mentione digna præsentibus haberi volumus pro expressis) ad Nos harum serie avocantes, ac dilectum pariter filium Dionysium Mungo Abbatem d. Ordinis S. Basilii specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Dionysii Abbatis Generalis totiusque Ordinis prædicti S. Basilii nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, juribus utriusque partis hinc inde, necnon voto dilectorum filiorum Capellanorum nostrorum Sacri Palatii Apostolici Auditorum auditis, ac maturè perpensis auctoritate Apostolicæ earumdem tenore præsentium decernimus licuisse, ac licere Monachis ejusdem Ordinis S. Basilii deferre Cucullam amplam, talarem, manicatam, quam floccum vocant, ac proinde manutenendos esse in ejusdem usu: litemque prædictam perpetuò suppressimus, & extinguimus.

§. 2. Decernentes pariter ipsas præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus habere, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Palatii prædicti Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus litis hujusmodi pendentiæ, aliisque præmissis, necnon Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, & quatenus opus sit prædictorum Ordinum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes: illis aliis in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 24. Decembris 1659. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Decretum
irritans.

Contrariis
derogat.

Dat. P. An. 5.
die 20. Dec.

Quod